

SPIRITISMS ATMASKOTS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mt. 10:28; Sal. pam. 9:5; Jes. 8:19, 20; Jņ. 11:11–14, 21–25; 1. Tes. 4:16, 17; Atkl. 16:13, 14; Mt. 24:23–27; 2. Tes. 2:9–12.

ATMIŅAS PANTS:

“Pats Kungs nāks no debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskatot erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši. Pēc tam mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, kopā ar viņiem tiksīm aizrauti gaisā padebešos, pretim Tam Kungam. Tā mēs būsim kopā ar To Kungu vienumēr” (1. Tes. 4:16, 17)

Pirms vairākiem gadu desmitiem populāri bija stāsti par pirmsnāves pieredzi, kad cilvēki bija miruši, pēc tam atdzīvojušies un stāstījuši neticamas lietas, ko viņi redzējuši un dzirdējuši, būdami “miruši”. Ir pierakstīti un pētīti tūkstošiem šādu stāstu. Visā pasaulē miljoniem cilvēku (arī daudzi kristieši) uzskata, ka šie ziņojumi ir pierādījums tam, ka mirušie patiesībā nav miruši. Šī spiritisma pamatmācība ir viens no sātana visizplatītākajiem un efektīvākajiem maldiem.

Patiesībā spiritisms sākās Ēdenē ar čūskas meliem Ādamam un Ievai: “Jūs nemirsit vis” (1. Moz. 3:4). Vēstures gaitā tas ir pieņēmis dažādas formas, bet vienmēr ar pamatdomu, ka pēc nāves dzīve turpinās. Šī ideja bija pamatā arī vienai no lielākajām viltus reliģiskajām kustībām 19. gadsimtā, kad māsas Foksas apgalvoja, ka var saņemt atbildes uz jautājumiem no mirušo gariem. Vēlāk tā izrādījās krāpšana.

Zemes pēdējā konfliktā ar spiritisma parādībām sātans maldinās miljonus. Atklāsmes grāmatā ir norādīts, ka tas ir viens no veidiem, kā viņš mēģinās pakļaut pasauli savā kontrolē.

Šis nodarbības mērķis ir parādīt, ka mūsu vienīgais aizsargs pret sātana pēdējo dienu maldiem ir personiskas attiecības ar Kristu un stingra nopamatošanās Bībeles mācībās. Tas ietver mācību par nāvi, neatkarīgi no tā, ko mūsu acis, ausis un sirdis varētu mēģināt mums pateikt.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, kas balstīta uz “Lielās cīņas” 31. – 34. nodaļu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 8. jūnijā.

Spiritisma nāvējošās sekas

Mīts, ka nāve patiesībā ir tikai ieeja jaunā dzīves posmā, balstās uz dvēseles dabiskās nemirstības ideju. Šī pagānu mācība jau agri ienāca baznīcā, kad tā attālinājās no saviem Bībeles pamatiem, cenšoties padarīt ticību saprotamāku plašākai Romas sabiedrībai: “Dvēseles nemirstības teorija bija viena no tām viltus doktrīnām, ko Roma, aizguvusi no pagānisma, iekļāva kristīgās pasaules reliģijā.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 549. lpp.)

“Un nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstieties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē” (Mt. 10:28). Ko mēs no šī panta vien varam uzzināt par dvēseles nemirstību? _____

Kungs aizliedza Saviem ļaudīm iesaistīties jebkādā okultismā. Viņiem nebija jāpacieš savā vidū “nedz vārdotājs, nedz garu izsaucejs, nedz pareģis, nedz mirušo izaicinātājs” (5. Moz. 18:11). Tādus cilvēkus vajadzēja nomētāt ar akmeņiem (3. Moz. 20:27). Sods šķiet neticami bargs, taču tam bija jāaizsargā Israēls no viltus dievu ietekmes.

Maģija ir dēmoniska. Tā ievilina cilvēkus viltus pielūgsmē un viltu patiesas attiecības ar Dievu, taču nekad nevarēs apmierināt visdziļākās sirds vajadzības. Spiritisms ir sātana plāna sagrābt pasauli pamatā. Taču Jēzus Savā žēlastībā un spēkā atbrīvo gūstekņus no ļaunuma važām.

Izlasi Sal. māc. 9:5; Ļj. 7:7–9 un Jes. 8:19, 20. Ko šie Bībeles panti mums māca par nāvi un saziņu ar mirušajiem? _____

Nāve Vecajā Derībā

Izlasi Ps. 6:5, Ps. 115:17, 1. Kēn. 2:10, 1. Kēn. 11:43 un 1. Kēn. 14:20. Ko šie panti māca par mirušo stāvokli?

Vecā Derība nemāca dvēseles nemirstību. Tā arī nemāca, ka pēc nāves ticīgie dodas uz debesu svētlaimi mūžībā vai ka pēc nāves neticīgie nonāk ellē, kur deg visu mūžību. Tā māca, ka nāve ir miegs. Kēniņu grāmatā, runājot par sentēvu nāvi, lietots izteiciens “viņi gūlās pie saviem tēviem”. Psalmi to sauc par „nāves miegu” (Ps. 13:3, salīdzini ar Ps. 90:5). Runājot par nāvi, Ījabs to apraksta kā nepamošanos no miega (Īj. 14:12). Dziesminieks piebilst: “Bet es Tavu vaigu skatīšu taisnībā un uzmodies pēc sirds patikas raudzīšos Tavā attēlā.” (Ps. 17:15)

Kad Asīrijas armija tika sakauta un iznīcināta, karavīru nāve tiek nosaukta par viņu “pēdējo miegu” (Ps. 76:6, CJB). Ideja par mirušajiem kā bezķermeniskiem gariem, kas lidinās apkārt, lai sazinātos ar dzīvajiem, nav Bībeles mācība, bet gan viennozīmīgs pagānisms.

Kas nav izpratis patiesību par nāvi, atver durvis sātana maldiem. “Daudzi sastapsies ar velnu gariem, kas uzdosies par mīļiem radniekiem vai draugiem un pasludinās visbīstamākos maldus. Šie viesi pieskarsies mūsu vismaigākajām jūtām un savu pretenziju stiprināšanai darīs dažādus brīnumus. Mums jābūt gataviem tiem stāties pretī ar Bībeles patiesību, ka mirušie nezina neko un ka tie, kas tādā veidā parādās, ir ļaunie gari.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 560. lpp.)

Izlasi Dan. 12:2 un Īj. 19:25, 26. Kādi elementi attiecībā uz mirušo stāvokli tiek pievienoti, pateicoties šiem pantiem?

Nāve ir atpūta miegā līdz augšāmcelšanai. Apkārt nelido bezķermeniski gari, lai sazinātos ar dzīvajiem. Lai gan pagāni ticēja garu pasaulei, israēlieši nāvi izprata kā miegu līdz augšāmcelšanās rītam.

Lai arī mēs dabīgi sērojam par aizgājējiem, tomēr par tiem, kas aiziet Kristū, labāk domājiet šādi: viņi aizver acis nāvē, un tad, neatkarīgi no tā, cik ilgs laiks paies līdz Jēzus nākšanai, nākamā lieta, ko viņi piedzīvos, ir Kristus otrā atnākšana. Pirmā doma, kas viņiem augšāmcelšanās brīdī, iespējams, ienāks prātā, būs: “O, Jēzus patiešām atgriezās drīz!”

Nāve Jaunajā Derībā

Izlasi Jņ. 11:11–14, 21–25; 2. Tim. 1:10; 1. Kor. 15:51–54 un 1. Tes. 4:15–17. Kā Jaunās Derības apraksti par nāvi līdzinās Vecās Derības aprakstiem? _____

Gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā nāve salīdzināta ar miegu. Vismaz piecdesmit trīs reizes vārds “miegs” Bībelē pielīdzināts nāvei. Bībeles autori ir vienisprātis, ka dvēselei, kas tūlīt pēc nāves atstāj ķermeni, nav apzinātas eksistences.

Jaunā Derība pievieno papildu dimensiju, par kuru jau tika dots mājiens Vecajā: brīnišķīgo augšāmcelšanos pēc Kristus atgriešanās.

Evaņģēlijos ir uzsvērts, ka mūžīgā dzīvība ir tikai Kristū. Pat visi elles dēmoni nevarētu atņemt ticīgajiem pārlicību par mūžīgo dzīvību. Kristus uzvarēja krusta nāvi. Kaps vairs nevar noturēt savus upurus. Kristus augšāmcelšanās ir garantija, ka visi ticīgie kādu dienu, kad Viņš atgriezīsies, tiks augšāmcelti no kapa.

Paskatieties uz šiem Pāvila vārdiem: “Jo, ja mirušie nav augšāmcelušies, tad Kristus nav augšāmcelies. Un, ja Kristus nav augšāmcelies, jūsu ticība ir veltīga; jūs joprojām esat savos grēkos! Tad arī tie, kas aizmiguši Kristū, ir gājuši bojā” (1. Kor. 15:16–18, NKJV). Kā saprast šos pantus, ja mirušie nāves brīdī jau atrodas debesu svētlaimē, kā daži domā? Ko Pāvils ar to domā, ka viņi “ir gājuši bojā”, ja reiz viņi jau ir Debesīs?

Visa Pāvila doma īstenībā ir tāda, ka Kristus augšāmcelšanās ir mūsu augšāmcelšanās pamats un ka bez augšāmcelšanās “jūsu ticība ir veltīga; jūs joprojām esat savos grēkos”, un mirušie paliek zemē, iet bojā.

Šie panti lieliski saskan ar citiem Bībeles tekstiem par cerību, kas mums ir uz augšāmcelšanos Jēzus atgriešanās brīdī, kad mēs saņemsim “neiznīcīgu un neaptraipītu mantojumu, kas mums ir rezervēts debesīs” (1. Pēt. 1:4, NKJV). Ja mirušie jau būtu Debesīs, kāpēc Pēteris runā par mantojumu, kas mums ir “rezervēts debesīs”? Skaidrs, ka Jaunās Derības ticīgie ar nepacietību gaidīja Kristus atnākšanu un mirušo augšāmcelšanos, un šī cerība viņus iedvesmoja palikt uzticīgiem dzīves pārbaudījumos.

Kāpēc augšāmcelšanās ir tik spēcīga kristīgās ticības cerība? Kā būtu, ja mums būtu krusts, bet nebūtu augšāmcelšanās? Kāda cerība mums būtu? Kāpēc augšāmcelšanās ir tik svarīga mūsu ticības daļa? _____

Spiritisms pēdējās dienās.

1. daļa

Izlasi Mt. 24:5, 11, 24; 2. Tes. 2:7–9; Atkl. 13:13, 14 un Atkl. 16:13, 14. Ar kādiem maldiem cilvēki saskarsies pēdējās dienās? _____

Velns izmantos “zīmes un brīnumus”, kā arī iespaidīgus brīnumdarbus, lai pieviltu ļaužu pulkus tieši pirms Jēzus atnākšanas. Komentējot dēmonisko garu maldinošo spēku, Angels Rodrigess izsaka šo nozīmīgo apgalvojumu: “Viņu pārliecināšanas spēks ir meklējams nevis viņu vēstījuma saturā, bet gan pārdabisko izpausmju spēkā, ko sauc par ‘zīmēm’ vai ‘brīnumiem’. Viņi veic/dara (“poieō”) zīmes, tādējādi uzrunājot cilvēku emocijas, nevis viņu saprātu un domāšanas spējas. Fakts, ka šīs zīmes veic dēmoni, liecina, ka trīs dēmonu [pūķa, zvēra un viltus pravieša] vēstījuma vienojošais spēks pēc būtības ir spiritisks – to avots vai izcelsme nav Dievs. Kosmiskajam konfliktam tuvojošies noslēgumam, cilvēces vēstures arēnā vēl nepiedzīvotā veidā ienāks dēmoniskais spēks. Spiritisms, kura pamats ir dvēseles nemirstības mācība, kas nav saistīta ar Bībeli, gandrīz pārņems pasauli.” (“The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages”, nepublicēts manuskripts, 6. lpp.)

Kāpēc ir bīstami uzticēties savām emocijām? Kāda tām ir loma – laba vai slikta – mūsu ticības pieredzē? Kā sātans varētu apiet mūsu domāšanas procesus un apelēt pie mūsu sajūtām? _____

“Ilgī sātans ir gatavojies savai pēdējai piepūlei pievilt pasauli. [...] Pamazām spiritisma veidojumā sātans ir sagatavojis ceļu savam krāpšanas meistaradarbam. Vēl jau viņš nav īstenojis visus savus nodomus, bet to viņš panāks pašās pēdējās dienās. [...] Šajos maldos tiks ierauta visa pasaule, izņemot tos, kurus sargās Dieva spēks, ticībā ļaunloties uz Viņa Vārdu. Ļaudis jau ir gandrīz vai iemidzināti liktenīgā drošības sajūtā, lai atmosfost tikai tad, kad izliesies Dieva dusmas.” (E. Vaita “Lielā cīņā” 561., 562. lpp.) Mūsu vienīgā drošība ir Jēzū un Viņa Vārdā.

Nav grūti saprast, kā miljonus, pat miljardus cilvēku, kuri nesaprot mirušo stāvokli, var aizslaucīt maldi, tai skaitā doma, ka mirušie dzīvo pēc nāves.

Kas ir tie maldi, no kuriem ir pasargāti tie, kas saprot, ka mirušie guļ? _____

Spiritisms pēdējās dienās.

2. daļa

Mūsu pestīšanas cerība sakņojas Kristū. Viņa asinīm notraipītās rokas mūs aicina pieņemt upuri, kas tik brīvi tiek dāvāts par bezgalīgu cenu. Drīz Kristus atgriezīsies, lai ņemtu pie Sevis tos, kas pieder Viņam. Tit. 2:13 Kristus otro atnākšanu sauc par “svētīgo cerību”.

Sātana mērķis ir iznīcināt šo cerību. Viņš darīs brīnumus un zīmes – jebko, kas varētu aizvest cilvēkus prom no Bībeles patiesības un pestīšanas Kristū.

“Šeit ir svēto pacietība; lūk, tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību” (Atkl. 14:12, NKJV). Pēdējā cīņā sātans darīs visu iespējamo, lai neļautu cilvēkiem ievērot “Dieva baušļus” vai “Jēzus ticību”, vai abus. Līdz ar to ir jāuzmanās no jebkuras mācības, kas, pat ja to pavada zīmes un brīnumi, traucē mums saglabāt kādu no šīm divām atlikuma pazīmēm.

Izlasi Mt. 24:23–27; 2. Kor. 11:13, 14 un 2. Tes. 2:9–12. Ko šīs Rakstu vietas stāsta par sātana maldinošo spēku un darbības veidu? _____

Gala laikā sātans īstenos savu pēdējo maldināšanu: “Drīz debesīs atklāsies pārda-biska rakstura baismīgi skati, kas liecina par brīnumu darītāju dēmonu spēku. Velnu gari izies pie zemes ķēniņiem un pie visas pasaules, lai viņus nostiprinātu maldināšanā un mudinātu apvienoties ar sātanu viņa pēdējā cīņā pret debesu valdību. Šīs iestādes pievils gan valdniekus, gan pavalstniekus. Uzradīsies cilvēki, kas izliksies par pašu Kristu un pretendēs uz titulu un pielūgsmi, kas pieder pasaules Pestītājam. Viņi darīs pārstei-dzošus dziedināšanas brīnumus un pārliecinās, ka viņiem ir atklāsmes no Debesīm, pretrunīgas Svēto Rakstu liecībai.

Lielajā krāpšanas drāmā kā visu vainagojošs pasākums būs paša sātana uzdoša-nās par Kristu. Baznīca jau sen ir atklāti apliecinājusi, ka tā gaida Pestītāja nākšanu kā savu ilgu piepildījumu. Tādēļ lielais viltnieks inscenēs, it kā Kristus jau būtu atnā-cis. Dažādās pasaules daļās sātans ļaudīm atklāsies kā majestātiska, žilbinoši spoža būtne, kas līdzināsies Jāņa Atklāsmes grāmatā attēlotajam Dieva Dēlam (Atkl. 1:13–15).” (E. Vaita “Lielā cīņa” 624. lpp.)

Kāpēc ir tik svarīgi saprast patiesību par to, kā Kristus atgriezīsies, kā arī par mirušo stāvokli, lai mēs netiktu maldināti? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Nesen izdotā Lī Strobela (Lee Strobel) grāmata “The Case for Heaven” ir balstīta uz domu, ka nāves brīdī mirušie paliek dzīvi kaut kādā apzinātā eksistencē, un “nāves tuvuma pieredze” tiek izmantota kā daļa no “pierādījuma”. Viens piemērs: “Cita meitene, kurai sirds operācijas laikā bija nāves tuvuma pieredze, teica, ka viņa pēcnāves dzīvē satika savu brāli, kas viņu pārsteidza, jo viņai nebija brāļa. Kad viņa vēlāk atguvās un pastāstīja savam tēvam, viņš pirmo reizi atklāja, ka viņai patiešām ir brālis, bet nomiris pirms viņas dzimšanas.” (Lī Strobels “The Case for Heaven” (Grand Rapids, MI): Zondervan Books, 2021, 69. lpp.) Strobels tomēr cenšas saskaņot ideju par tūlītēju pēcnāves dzīvi ar skaidru Bībeles mācību, ka tikai tad, kad Kristus atgriezies, kristieši saņems savu pēdējo atalgojumu.

Mēs esam brīdināti: “Daudzi sastapsies ar velnu gariem, kas uzdosies par mīļiem radniekiem vai draugiem un pasludinās visbīstamākos maldus. Šie viesi pieskarsies mūsu vismaigākajām jūtām un savu pretenziju stiprināšanai darīs dažādus brīnumus. Mums jābūt gataviem tiem stāties pretī ar Bībeles patiesību, ka mirušie nezina neko un ka tie, kas tādā veidā parādās, ir ļaunie gari. Tieši mūsu priekšā ir pārbaudījumu stunda, ‘kas nāks pār visu pasauli pārbaudīt tos, kas dzīvo virs zemes’ (Atkl. 3:10). Visi, kuru ticībai nebūs stiprs pamats Dieva Vārdā, tiks piekrāpti un uzvarēti. Sātans ‘strādā ar visu netaisnības pievilšanu’, lai cilvēku bērnus pakļautu savai virskundzībai, un viņa krāpšanas pastāvīgi pastiprināsies. Bet savu mērķi viņš var sasniegt vienīgi tad, ja cilvēki labprātīgi padodas tā kārdināšanām. Tie, kas nopietni meklēs patiesības atzišanu un centīsies šķīstīt savas dvēseles ar paklausību šai patiesībai, darot visu viņiem iespējamo, lai sagatavotos cīņai, atradīs drošu patvērumu patiesības Dievā. ‘Tāpēc ka tu esi turējis Manu pacietības mācību, Es tevi sargāšu’ (Atkl. 3:10), tā skan Pestītāja apsoliņums. Kungs drīzāk sūtīs visus Debesu eņģeļus aizsargāt savus ļaudis, nekā atstās sātanam kaut vienu dvēseli, kas Viņam uzticas.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 560. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādas smalkas spiritiskas ietekmes sātans varētu izmantot, lai ietekmētu prātu? Kādu lomu spēlē masu mediji?

2. Kā tu dalītos savā ticībā ar draugu, kurš tikko zaudējis tuvinieku un tic, ka šis cilvēks ir Debesīs? Ko ir pareizi teikt, un kas nebūtu piemēroti?